

Lluís de Gracia

Treballador d'una empresa de serveis informàtics

Entrevista realitzada per Albert Violant i Holz

El Lluís és una d'aquelles persones reflexives i crítiques que, com tants altres pares de família, es preocupa de l'educació dels seus fills. Per tant la seva opinió pot servir de botó de mostra del que altres pares i mares demanen a l'educació matemàtica.

Quins coneixements de matemàtiques dels que ha après a l'escola fa servir normalment a la seva vida?

Pocs en el que es refereix a l'aplicació de coneixements apresos a l'escola: ni sistemes d'equacions, ni equacions de segon grau, ni integrals, ni derivades,... Perquè la meua vida professional s'ha anat decantant cap al sector industrial, i allà està tot bastant delimitat: gestions de comptabilitat, percentatges, fer programes d'operacions simples,...

En canvi ha estat important la capacitat analítica que les matemàtiques m'han donat per trobar el camí més senzill per solucionar el problema que tenia entre mans. Potser una de les coses que més he aplicat és la combinatòria, per poder analitzar diferents possibilitats davant d'un problema. L'experiència m'ha ensenyat a buscar la simplicitat com a mètode per deixar camps oberts perquè els altres puguin prendre a partir d'allà els seus respectius camins.

Quins coneixements de matemàtiques no va aprendre a l'escola i ha necessitat més

tard per desenvolupar la seva vida personal o professional?

Doncs el compte de la vella. A l'escola vas més a desgranar la teoria, però crec que se li tindria d'haver donat un espai al compte de la vella, que té a veure amb el caràcter de cadascú i que has de resoldre *in situ* quan per exemple has de tornar un canvi. Que potser a l'escola sí que es fa, però des d'una perspectiva teòrica i no des d'una perspectiva del que et trobes al carrer.

I també els mètodes per retenir, gestionar i estructurar la informació, que es necessiten per analitzar la solució d'un problema.

Suposo que la qüestió és saber si a l'escola podíem haver après més de tot això, però de totes formes quan m'ha faltat algun d'aquests coneixements jo m'he acabat espavilant pel meu compte.

A quines activitats hi veu matemàtiques en la vida quotidiana?

Està clar que veig matemàtiques en el fet quotidià. En el simple fet de treballar estic

rebut uns diners, creo uns pressupostos. Quan estic desenvolupant un programa faig servir operacions simples o encadenades que a l'ordinador s'estan traduint en matemàtiques. També a casa, a l'hora de moblar una sala, mesurar, comptar la renta, organitzar els recursos de què disposes,... I fins i tot quan condueixo estic envoltat de matemàtiques, la velocitat de les rodes, "pars" màxims de torsió, rendiment de la benzina,... I també quan li dono explicacions a la meva filla sobre coses de la vida, al darrere hi ha tota una sèrie de raonaments lògics, que alhora pressuposen tota una metodologia matemàtica.

Quin paper haurien de jugar les matemàtiques en l'educació dels joves d'avui en dia?

Divertit, un paper eminentment divertit. Perquè estic segur que això els condicionarà en les següents etapes de la seva vida, sense cap mena de dubtes. Que és una cosa que a mi em va faltar, o almenys no recordo que fos així.

I el que ha anat sempre encadenat amb les matemàtiques és el desenvolupament de la lògica; però crec que hauria d'aportar també la diversitat, hauria de fer més èmfasi en la diversitat aplicada dins de les matemàtiques. Segons com, en molts casos, la lògica matemàtica pot donar precisament una reducció de punts de visió, i dir que el camí correcte és només un, quan en realitat les matemàtiques aporten precisament una gran diversitat de solucions. És a dir, treure del primer pla el que dos més dos són sempre quatre, i proposar uns problemes que, dins d'una lògica, permetin una gran riquesa de solucions i mètodes de resolució.

I a quina edat creu que convindria començar a aprendre matemàtiques?

És clar que la matemàtica divertida es podria començar ja des del primer curs de primària, i fins i tot abans. Jo crec que les matemàtiques

aporten alguna cosa específica al coneixement dels números i les operacions bàsiques amb què els nens i nenes des de ben petits estan en contacte per la seva experiència diària. Per exemple, als nostres fills els donem de vegades un parell de diners perquè es comprin les lllaminadures que vulguin, i si tenen una bona formació matemàtica poden començar ja a fer els seus comptes per espavilar-se.

Les matemàtiques són sovint utilitzades com a filtre per accedir a una feina, s'hi ha trobat alguna vegada? Què n'opina d'això?

Doncs en un parell de seleccions de personal sí que he trobat matemàtiques, sobre tot en aquests tests psicotècnics que corren, que en algun dels apartats tenen combinatòria i càlcul. Personalment, jo no he tingut dificultat per treure'ls, però no crec que hagin servit per donar una faceta més del meu caràcter dins del meu context psicotècnic general.

Quin record guarda de les matemàtiques en els seus anys d'escola?

Jo, la veritat, és que en la meua educació no vaig tenir massa sort amb els meus professors; anaven directes cap al mètode implacable, i això volia dir que cada dia s'havia d'explicar fins a un cert punt del temari. I només que hi hagués una persona que ho entengués ja n'hi havia prou, i això resultava certament sagnant per a tots els altres. I d'aquí ve segurament una gran part de la mala fama que avui dia tenen les matemàtiques.